WEEKBLAD
BELGIE:6 Fr.

16 FEBRUARI 1956 - Nr 280
6de JAAR — 20 BLADZ.

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey magazine

WALT DISNEY

MICKEY ROEPT OP...

HALLO! hallo! mijn beste jongens en meisjes! Vandaag wil ik jullie iets vertellen over het speelgoed in de Oudheid. Ja, ja! in die verre tijden waren de Romeinse en Griekse kindertjes even grote speelvogels als jullie. Oude teksten vertellen ons, dat de jeugd er veel genoegen in vond de handelingen der « groten » na te bootsen. Uit verschillende grondstoffen— been, hout, klei, brons of lood soms — werd speelgoed gemaakt, dat in het bereik viel van alle beurzen en alle leeftijden. Voor de hele kleintjes bestonden er reeds « rammelaars » in gebakken aarde of brons. Een weinig later kwamen er dieren in hout, klei en waarschijnlijk zelfs in metaal : vogels, paarden op wieltjes, stieren, honden en kikvorsen waren de uitverkoren speelmaatjes van de antieke kinderen. Op grafreliëfs, die taferelen uit het dagelijkse leven uitbeelden, vindt men vele afbeeldingen van kinderen, die met een hond of haas spelen.

Uit versieringen op vazen kunnen wij weten, dat er lichte wagentjes bestonden, waarvoor men honden of geiten spande.

Te oordelen naar de vele exemplaren die ons overgebleven zijn, was het populairste speelgoed wel de kleine benen of aarden beeldjes, waarvan de ledematen beweegbaar gemaakt waren. De meisjes speelden ermee als met onze moderne poppen : ze kleedden ze aan en verzorgden ze juist zoals jullie meisjes het nu nog doen. De grote griekse geschiedschrijver Ploetarchos schrijft ontroerend over zijn dochtertje dat op tweejarige leeftijd overleed en dat reeds « zoveel zorg droeg voor haar poppetjes ». De meisjes hadden eveneens miniatuurmeubeltjes uit gebakken klei en konden aldus met een echt « poppenhuishouden » spelen.

De jongen had beeldjes van krijgers in gevechtshouding, die hem het gebruik van de wapens moesten aanleren vóór hij op zijn zestiende jaar de echte wapens te hanteren kreeg.

Te Athene was het feest der Anthesteriën, het lentefeest ter ere van de nieuwe plantengroei, een gelegenheid om de kinderen kleine vaasjes te schenken, die met kindertoneeltjes versierd waren. Te Rome waren de Saturnalia in december, en de eerste dag van de maand januari speciale geschenkendagen.

Toen de jongens zestien geworden waren, namen zij afscheid van het kinderleven. Ze deden het door hun speelgoed aan een of andere godheid te offeren. Een epigram (kort gedicht) uit de Oudheid luidt : « O Hermes! Philokles offert U zijn speelbal, zijn bikkels waarvan hij zoveel hield, zijn snelle drijftol, het speelgoed uit zijn jeugd... »

Dus, beste jongens en meisjes, wanneer je met je speelgoed speelt, denk dan eens even aan wat ik je hierboven verteld heb!

Mickey

BRIEVENBUS

— Dank je voor je raadseltjes, HENRI DE BELDER (Mechelen). Kijk in de volgende nummers eens goed op de zigzag-pagina, misschien vind je ze daar wel terug. Wat je tekening van Mickey en Eega betreft, vrees ik dat wij ze niet zullen kunnen overdrukken om technische redenen. Ze gaat in elk geval mijn album in, hoor! Tot schrijfs, Henri!

— Leuk dat de gravure zo in je smaak valt, NICOLE VAN RENTERGHEM (Aalst)! Dat je mama ze eveneens mooi vindt, is wel een bewijs dat jong en oud het werk van onze vriend Walt Disney appreciëren. In elk geval vond ik het lief van je, mij er speciaal om te bedanken. Spaar nu flink voor de volgende gravures, Nicole, ze zijn werkelijk de moeite overwaard. Levet scone, meisje!

— Wanneer Kleine Tuit weer het Disneytoneel opgestoomd zal komen, kan ik zo meteen niet zeggen, MICHELLA SMOLDERS (Wilrijk). Ik heb vernomen dat hij intussen al een heel eind uit de kluiten gewassen is en hij het heel druk heeft met onze amerikaanse vriendjes rond Disneyland te rijden. Misschien doet hij weldra Vlaanderen weer eens aan. Hou je taai, meisje!

— YOLANDE VERMEIRE uit Rupelmonde zond mij een probleem waar je nu werkelijk je hoofd op breken kunt. 't Zal wel eens van pas komen op onze bladzijde negentien, Yolandje! Singhet ende weset vro!

— Raadseltjes en mopjes nog van LEOPOLD GOBIER (Waterschei), CHRISTINE COPPIETERS (Lokeren), ROBERT VERBORGH (Evere) en JEANINE VAN ZEEBROECK (Anderlecht). Aan allen hartelijk dank!

MICKEY.

KORRESPONDENTEN

— **Wally HOST, Dorp 21, Ophasselt (België),** wenst briefwisselend in kontakt te komen met meisjes van 13-15 jaar in Nederland, Frankrijk, Luxemburg of Spanje. Wally houdt veel van boeken, sport (turnen, ritmische oefeningen en balletdansen) en muziek.

— **Liliane BOGAERTS, Steenweg op Brussel 119, Mechelen (België),** is 13 jaar oud en zou graag korresponderen met meisjes van haar leeftijd in Nederland en België.

— **Frieda CLAES, Grote Markt 22, Boom (België),** 12 jaar, wacht briefjes in van meisjes uit Antwerpen om over ditjes en datjes te praten.

CLUB

Lidmaatschap van de Club is KOSTELOOS. Men zendt naam, adres en geboortedatum op een briefkaart in. De ledenkaart heeft een detacheerbaar plakluik voor 26 te sparen vignetten (hoekjes van pagina 20). Aan de leden wordt om hun trouw aan lijfblad om de zes maanden een kunstgravure als beloning gezonden. Eretitels worden om het jaar toegekend : SCHILDKNAAP, RIDDER, COMMANDEUR, telkens met diploma.

ONZE RUIL Hoek

— **Christiane MESMAEKERS, Grote Markt 25, Turnhout,** geeft 3 H.-punten voor 1 So.-punt in ruil.

— **Romain PIENS, Heidestraat 64, Gentbrugge (Gent)** wenst zijn K.-punten om te wisselen voor A.-punten.

— **Thierry HALLYNCK, Blokellestraat 43, Zwevegem,** verzamelt H.-punten en geeft in ruil 2 K., of 1 L.-punt.

— **Robert VAN DEN BROECK, Koperstraat 51, Olen-Sint-Jozef,** zoekt een vriendje om prentjes van J.- en V.-chocolade te ruilen. Robert bezit ook mooie postzegels.

— **Liliane BOGAERTS Steenweg op Brussel 119, Mechelen,** zou graag haar K.-, L.-, en Fa.-punten van de hand doen voor H.- en A.-punten.

HET DAGBOEK VAN Davy Crockett

Generaal Jackson heeft besloten de opstand der Creeks te onderdrukken. Davy Crockett leidt hem als verkenner naar de schuilplaats der Indianen. Bij een verrassingsaanval worden de Creeks uiteengeslagen maar hun beruchte chef, Red Stick weet te ontsnappen. Jackson wil beslist de Creek-aanvoerder in zijn macht krijgen. Maar op dit ogenblik besluit Davy terug naar huis te gaan...

VOLGENDE WEEK: **EEN GEWAAGDE WEDDENSCHAP!**

Toneelspelen

Een onsterfelijke Kunst

PROFETEN met lakense brillen voorspelden na de komst van de film de ondergang van het toneel. Een halve eeuw is ondertussen voorbij, radio en televisie zijn tot ons gekomen met hun haast onbegrensde mogelijkheden, en hoewel men nu als vroeger blijft volhouden, dat het toneel op zijn laatste beentjes springt, lokken de schouwburgen nog steeds veel volk. Beslist, het toneel heeft meer dan eens het dagje van Damokles gekend, maar totnogtoe is het zwaard niet gevallen. In vele landen, niet het minst bij ons, kent het toneel een heropstanding na een periode van verdringing door de nieuwste uitvindingen.

De schouwburgzaal is nu eenmaal de plaats waar de dames met hun mooiste jurken kunnen pronken en waar de heren niet kunnen nalaten hun haar netjes te pommaderen en hun fijnste das om te kopen. Naar de schouwburg gaan is als het ware een kleine ceremonie.

Dit alles werkt het sukses van het toneel in de hand. Maar de voornaamste troef blijft toch het feit, dat de toeschouwers de artisten in levende lijve kunnen zien evolueren. De fotografische trukjes van de film, die men verkrijgt door het afrollen te vertragen of door beelden over mekaar op te nemen, zijn misschien wel interessant maar de speler zelf heeft er weinig verdienste bij. Een toneelspeler daarentegen kan alleen op zijn talent rekenen.

Hoewel een toneelstuk de realiteit tracht weer te geven, komt er toch ook veel artificieels bij kijken. Geluidseffekten b.v. : de donder maakt men door op een ijzeren plaat te slaan; regen ontstaat door het draaien van een trommel waarin droge erwtjes zitten; paardegetrappel doet men na door twee halve houten sferen tegen mekaar te kloppen, enz. Het beroepstoneel beschikt thans echter over fonoplaten voor alle geluidsnabootsingen.

Terwijl op het toneel het stuk zijn verloop kent, gebeuren er allerlei dingen die de toeschouwer niet zien kan. De souffleur helpt de spelers als ze met hun rolkennis in nauwe schoentjes komen. Elektriekers zorgen voor een weloverwogen belichting, naar richtlijnen hun door de regisseur gegeven. Gespecialiseerde werklieden staan klaar om bij 't vallen van het doek met de meeste spoed de decors te verwisselen. De hoofdelektrieker zit in een kabine vóór een ingewikkeld toestel, dat in vaktaal het « lichtorgel » genoemd wordt, en waarmee hij zowel de toneel- als de zaalverlichting bedient.

De spelers worden bij het aankleden door costumiers geholpen en de persoon die hen schminkt draagt ook het zijne bij tot het smaken van het spektakel.

Er is nog een man, die hoewel hij niets bepaalds uitvoert, toch onontbeerlijk is geworden : het is de brandweerman van dienst, die van in de coulissen het schouwspel volgt.

Dit alles en nog veel meer draagt bij tot de charme van het toneel. En we geloven dat, ondanks alle modernisme, de tijd nog niet gekomen is waarop de traditionele drie klopjes, die het begin van een toneelstuk aankondigen, nooit meer zullen weerklinken !

De Zwarte Parel

KORTE INHOUD

Mickey en Dingo zoeken op de bodem van de oceaan een schat. Zwarte Pier, in eremiet vermomd, bespiedt hen. Terwijl Mickey in een duikerpak de zeebodem afzoekt, heeft Pier zich voor Dingo ontmaskerd...

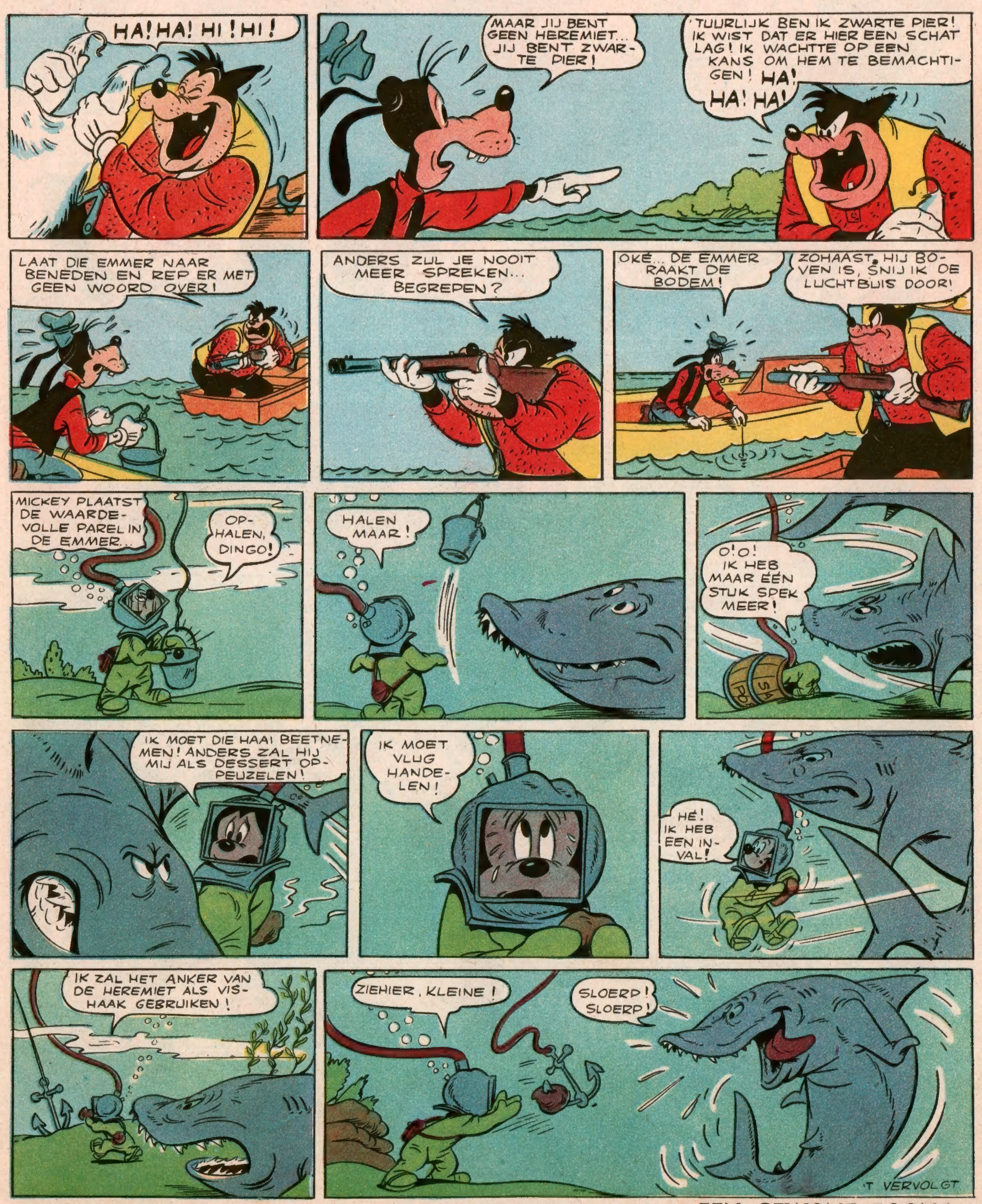

VOLGENDE DONDERDAG: **EEN GEWONE BOON!**

Niet ver van Langeais in Touraine (1) brak op een zomeravond een hevig onweer los. Een verraste reiziger kreeg links van de weg een kleine, vriendelijke afspanning in het oog, waar hij hopelijk zou kunnen vernachten.

De waard verwelkomde hem en schonk hem het gebruikelijk vouvray-wijntje in, terwijl hij, doelend op het onweer, opmerkte :

— Dat zijn de bakstenen van Sint-Maarten, he ?

De reiziger knikte, maar antwoordde :

— Sint-Maarten valt in de slachtmaand en november is doorgaans geen onweersmaand...

— Dat is wel zo, hernam de waard, maar hier in de streek spreekt men van « Sint-Maarten-onweer » als het hevig regent en dondert en bliksemt. De uitdrukking is uit een legende tot ons gekomen...

— Zo ! sprak de gast geïntrigeerd. Ik ben dol op legenden. Brengt u een tweede kruik wijn en vertelt u me eens die legende.

De waard ging op dit voorstel in en vertelde :

— Het is lang geleden, nog vóór de Maagd van Orleans en onze ruzie met de Engelsen. De bisschop had besloten de relieken van Sint Maarten, onze grote heilige, met staatsie van Auxerre naar Tours te brengen. Zoals u misschien weet, was Sint Maarten in de vierde eeuw bisschop van Tours. De hele streek hier heeft een speciale devotie tot hem.

— Omdat hij zijn mantel in tweeën scheurde om de helft aan een behoeftige te schenken, merkte de reiziger op als om te laten horen, dat hij meer over de heilige Martinus gelezen had.

— Precies ! zei de waard. Welnu, op een dag zette de processie zich op weg met de reliekenkast van Sint Maarten. De bisschop, de hulpbisschoppen, de kanunniken, de monniken, de paters en de priesters van uren in het ronde gingen de stoet van gelovigen voor. Weldra verspreidde zich een verbazend nieuws : buiten de muren van Auxerre — misschien wel omdat dit wandelingetje bizonder in zijn smaak viel — was de goede Sint wonderen gaan doen ! Kreupelen, blinden, doven, al wie met een lichamelijke kwaal te kampen had, 't werd al op de doortocht van de reliekenkast schielijk genezen !

— Een uitstekend dagje voor krukkelopers en jichtlijders, vond de reiziger.

— En of !

De herbergier deed nog eens vol en vervolgde dan :

— Geen wonder, dat het volk lang vóór de komst van de stoet langs de wegen stond. Er zijn nieuwtjes die met de snelheid van de

De bakstenen *van* Sint-Maarten

wind gaan. Nu zaten een paar lammen bij de brug over de Loire, op de plaats waar zij sinds jaar en dag zaten. Zij leefden van de bedelkroes. Er woonden toentertijd veel welstellende families in de streek en de liefdadigheid bracht de lammen een aardig duitje bij. Toen zij nu het nieuws van de wonderen vernamen, grepen zij naar hun krukken...

— Ze wilden natuurlijk ook delen in de goedgeefsheid van de wonderdoener ! riep de reiziger uit.

— Nee, dat hebt u mis voor, antwoordde de waard. Integendeel om het mirakel te ontvluchten ! De twee kompagnons hadden onmiddellijk het hele geval doorzien : bij wedergebruik van hun ledematen zouden zij een zeer aardige broodwinning verliezen. Het « in het zweet van uw aanschijn... », de wet voor elke weerbare man, schrikte hen af. Derhalve maakten zij zich hinkend weg toen de processie in aantocht was.

De reiziger lachte om die verklaring en de waard hernam :

— Dat onze twee kornuiten met hun lamme, gewrongen ledematen geen keien uit de grond liepen, laat zich best begrijpen. Wat de stoet betreft, deze schreed nu ras vooruit, misschien wel omdat de monniken, die vooraan stapten, de stad in 't zicht hadden en in gedachten reeds aan de feesttafel zaten. Hoe ook, om te voorkomen, dat de processie hen voorbij zou gaan met een ongewenst gevolg, renden zij — voor zoveel hun spel van krukken en slepende benen op rennen geleek — naar een afspanning op een afstand van de grote weg, waar zij zich buiten schot waanden. En toen gebeurde er iets als vanavond. Een hevig onweer stak op en het regende, regende... druppels als bakstenen !

— De bakstenen van Sint-Maarten !

— Juist. En u vermoedt, dat de processie een onderkomen zocht... De enige schuilplaats was de afspanning waar zich onze twee kreupelen ophielden. En wat gebeuren moest, geschiedde : pas was het reliekschrijn over de drempel van de afspanning gedragen, of de twee mirakelvijanden stonden sterk te been, mirakuleus genezen in het aanschijn van al de processiegangers.

— En wat deden ze ? vroeg de gast.

— Van de nood een deugd maken, antwoordde de waard lachend. Ze knielden neer vóór de reliekenkast en gingen overal hun wonderbare genezing vertellen. Ze ervoeren nu, dat zij het grote voorrecht hadden niet op het medelijden van anderen te zijn aangewezen. Zij trokken van stad tot stad, van dorp tot dorp, en verzamelden het geld om het kleine heiligdom te bouwen bij de Loire, waar nu nog zovele bedevaarders komen. Als u morgen doorgaat, moet u maar eens de kapel gaan bekijken. Sommigen beweren, dat zij gebouwd is met... de bakstenen van Sint-Maarten !

Yves DUVAL.

(1) Touraine : oude franse provincie naar haar hoofdstad Tours geheten.

Het GLASBREKEND VOCHT

Het mysterie dat de ganse stad het slapen belet !

VOLGENDE WEEK: **BITTERE CHOCOLADE**

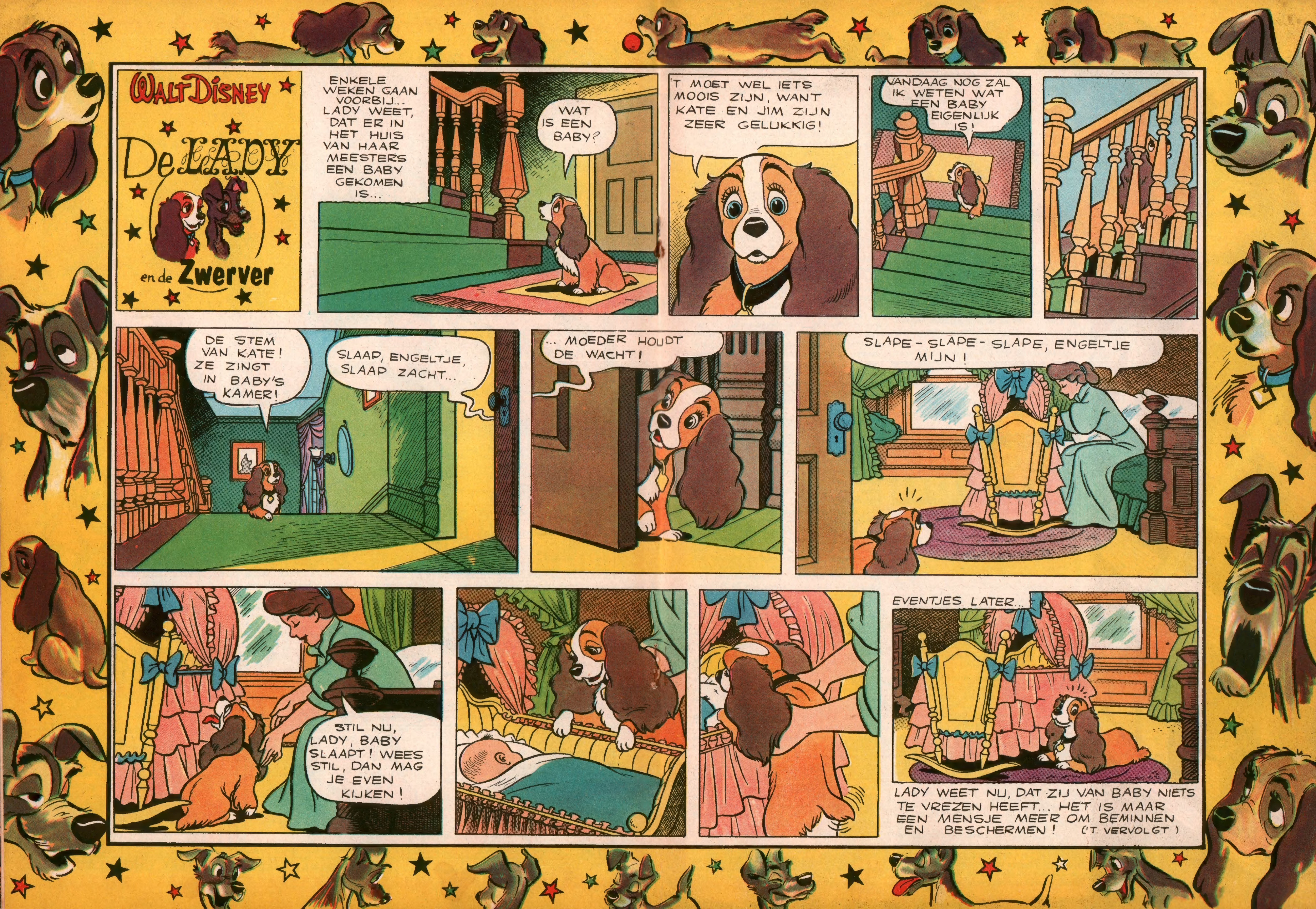

WALT DISNEY
De LADY en de Zwerver
ENKELE WEKEN GAAN VOORBIJ... LADY WEET, DAT ER IN HET HUIS VAN HAAR MEESTERS EEN BABY GEKOMEN IS...
WAT IS EEN BABY?
'T MOET WEL IETS MOOIS ZIJN, WANT KATE EN JIM ZIJN ZEER GELUKKIG!
VANDAAG NOG ZAL IK WETEN WAT EEN BABY EIGENLIJK IS!
DE STEM VAN KATE! ZE ZINGT IN BABY'S KAMER!
SLAAP, ENGELTJE, SLAAP ZACHT...
... MOEDER HOUDT DE WACHT!
SLAPE - SLAPE - SLAPE, ENGELTJE MIJN!
STIL NU, LADY, BABY SLAAPT! WEES STIL, DAN MAG JE EVEN KIJKEN!
EVENTJES LATER...
LADY WEET NU, DAT ZIJ VAN BABY NIETS TE VREZEN HEEFT... HET IS MAAR EEN MENSJE MEER OM BEMINNEN EN BESCHERMEN! (T. VERVOLGT)

DE situatie werd nu werkelijk kritiek. Buiten de drie schepen die de uitkijk reeds aangekondigd had, kwamen nog zeven andere op *La Furieuse* aanstevenen.

Devil nam de verrekijker aan, die Desbats hem toereikte en bestudeerde de schepen. Dan keerde hij zich in de richting der Engelsen die nu de kust verlaten hadden.

— Twee fregatten, twee korvetten en drie brikken, zei hij glimlachend.

— We zullen tot het laatste onsje kruit moeten vechten, kapitein, zei Desbats vastberaden.

— We zullen ons hachje duur verkopen, voegde Kergouëlen eraan toe.

— Zolang ik die kerels een kanonbal kan toesturen, zullen ze mij niet krijgen, gromde Ruyter.

De Terugkeer van Devil

KORTE INHOUD

Kapitein Devil vaart met zijn fregat « La Furieuse » naar Schotland om er de 200.000 pond van de schatkist van Jacob II te halen. In de nabijheid der Engelse kust krijgt hij echter met vijandelijke schepen af te rekenen.

— Onzinnig ! zei Devil. Ik weet dat het jullie aan moed niet ontbreekt, maar we hebben een opdracht te vervullen en geen tijd te verliezen met een nutteloos gevecht. We zetten onmiddellijk zeil op Barra !

— Maar... de Engelsen zullen ons achtervolgen ! zei Kergouëlen.

— Nee, mijn beste, dat doen ze niet, want de drie schepen die je ginds in het zuiden ziet, zullen hen van dat idee doen afzien. Het zijn franse kruisers ! En als ik me niet vergis dan is het zelfs de *Soleil Royal*, het vlaggeschip van de Tourville.

Devil had juist gekeken. De franse schepen stonden inderdaad onder bevel van Tourville. Maar had de Stalen Kaper over de schouder van de admiraal het dokument kunnen lezen, dat deze in de hand hield, dan had hij zich zeker in de arm moeten knijpen om te weten of hij niet droomde.

Tourville herlas de brief die de Saint-Arnould hem vanwege Louvois overhandigd had :

« Hierbij wordt Monsieur de Tourville uitdrukkelijk bevolen de nodige maatregelen te treffen tot het aanhouden van het schip *La Furieuse*, evenals van zijn kapitein Monsieur de Fresnay. M. de Fresnay moet aan M. de Saint-Arnould overgeleverd worden, die belast is met hem naar de Bastille te brengen. De bemanning van *La Furieuse* zal aan boord geconsigneerd blijven en de zegels zullen gelegd op de ruimen en de kapiteinshut. (get.) Louvois. »

De spionnen van Louvois waren niet bij de pakken blijven zitten en reeds had Saint-Arnould maatregelen getroffen. De minister van Oorlog had een blanco aanhoudingsbevel opgesteld; Lodewijk XIV had het verstrooid ondertekend, zonder te vragen zelfs met welke naam het dokument ingevuld zou worden. Wat de 200.000 pond betreft : de Saint-Arnould zou wel het nodige doen om ze aan Cluny MacNeill te ontfutselen.

Maar Tourville kende maar al te goed Louvois, Saint-Arnould en hun kornuiten. Daarom had hij het geraadzaam geacht, eer het bevel uit te voeren, zijn superieur te raadplegen, in dit geval M. de Seignelay. Met tegenzin had deze hem gezegd het bevel uit te voeren. « Maar moest het gebeuren dat kapitein Fresnay u ontsnappen zou, ten gevolge van een ontmoeting met vijandelijke bodems, dan zou ik het u helemaal niet euvel duiden, admiraal », had hij eraan toegevoegd.

Daarom had Tourville zich pas getoond op het ogenblik dat Devil zich klaar maakte om het gevecht met de Engelsen aan te gaan, in de geheime hoop dat de Stalen Kaper op de vlucht zou slaan en dat hij, Tourville, onder voorwendsel van de Engelsen te bewaken, *La Furieuse* ongestoord haar weg zou kunnen laten vervolgen.

Toen de Engelsen de kruisers zagen, waarop het witte vaandel van het Franse Hof wapperde, bleven ze besluiteloos liggen.

— Ze zullen niet aanvallen, riep Tourville vrolijk uit. Trouwens een Engelsman valt nooit aan als hij niet zeker is van zijn meerderheid.

— Maar *La Furieuse* zal ons ontsnappen, kommandant ! riep de tweede.

— Ba ! Dat heeft geen belang. Ze zullen in elk geval bij hun terugkeer in Frankrijk aangehouden worden. M. de Louvois had ons vroeger moeten verwittigen en niet als een schip al een halve dag voorsprong heeft. Zo Devil die Engelsen niet ontmoet had, dan hadden we zelfs geen spoor van *La Furieuse* meer gezien.

De tweede, die Tourville goed kende en een geheime bewonderaar van Devil was, zei glimlachend :

— Daarbij, kapitein, aan een zeeman legt men niet op een ander zeeman aan te houden !

— Sjjt ! mijn beste ! Zulke gedachten doen je in de gevangenis belanden. Neen, neen ! We hebben ons best gedaan, maar we mogen onze schepen niet verder in vijandelijke wateren wagen. Op deze manier blijft trouwens mijn reputatie (1) gespaard.

En de Tourville liet een bitter, ironisch lachje horen.

En zo, ondanks de bevelen van Louvois, vervolgde de Stalen Kaper ongestoord zijn weg naar het Barra Eiland.

Bij de terugkeer van Tourville was Saint-Arnould woedend. Hij had Louvois beloofd persoonlijk de 200.000 pond van Jacob II aan koning Lodewijk te overhandigen. Dit zou de koning gunstig stemmen jegens Louvois en de Saint-Arnould en het aanzien van de Minister van Oorlog doen stijgen.

Pete RAINER.

('t Vervolgt)

(1) Tourville zinspeelt op de reputatie die hij volgens de Seignelay genoot. Seignelay verweet hem « te voorzichtig » te zijn en « zijn schepen nooit te wagen ».

Het Eiland der Verstening

KORTE INHOUD

De Ducks vonden een flesje waarin een SOS van een drenkeling op een verlaten eiland zat. Ze besluiten de ongelukkige te hulp te snellen. Oom Jeremias vergezelt hen op het laatste momentje. Hij hoopt op het eenzame eiland goud te ontdekken. De expeditie heeft nu het eiland in 't zicht.

VOLGENDE DONDERDAG : **PANG! IN DE KOOL!**

?
GROND TE KOOP!
GROND TE KOOP
Overhaastige VERHUIZING
STEENMANS Co ZAL HIER EEN NIEUWE BUILDING BOUWEN
ZIP!
DONALD DUCK
JONGENS! 'T KWAAD IS GESCHIED!
WAT JE NU ZEGT!
KALM BLIJVEN EN PLAN "A" UITVOEREN!
OKÉ, WE WETEN WAT DOEN!
CLUBHUIS DER RAKKERS
STEENMANS ZAL HIER E NIEUWE BUILDING BOUWEN
WALT DISNEY

De nieuwe TEPEE
WAAR GAAN WE NAARTOE, PA?
NAAR SOUTH FORK, JAWATA! DE KAMPEERGROND IS ER UITSTEKEND!
VEEL WATER, VEEL VIS, VAN ALLES WAT! ZELFS EEN FAKTORIJ!
DAT BE-LOOFT VEEL!
IK HEB VELE PELSEN TE RUILEN EN IK HOEF EEN NIEUW MES!
EN IK EEN NIEUWE ARMBAND!
WANNEER ZULLEN WE ARRIVEREN, PA?
BIJ DE TWEEDE MAANSCHEMERING, ZONNEBLOEM!
TWEE MAANTJES LATER...
WE ZIJN ER!
IS DIT WEL EEN INDIANENDORP, PA? IK ZIE GEEN ENKELE TEPEE!
KIJK! ER KOMT EEN MAN AANLOPEN!
HOW! CHEF, IK BEN JOE DE INDIAAN! IK VERKOOP DE BESTE TEPEES VAN SOUTH FORK!
IK HEB EEN TEPEE!
JA, EEN OUDERWETSE! KLEIN, TOCHTIG, ROKERIG EN HELEMAAL NIET GEZELLIG! UGH!
BESTAAN ER ANDERE?
NATUURLIJK! DIT ZIJN MODERNE TEPEES! WATERDICHT, GEZOND, KOMFORTABEL, ROOK- EN STOFDICHT... FIJN, HE?
UGH!
DANK U! LIEVER EEN OUDERWETSE!
NU... ZOALS JE VERKIEST!
MAAR IK RAAD U AAN UW TEPEE HIER ACHTER MIJN BLOKHUT HUT OP TE STELLEN!

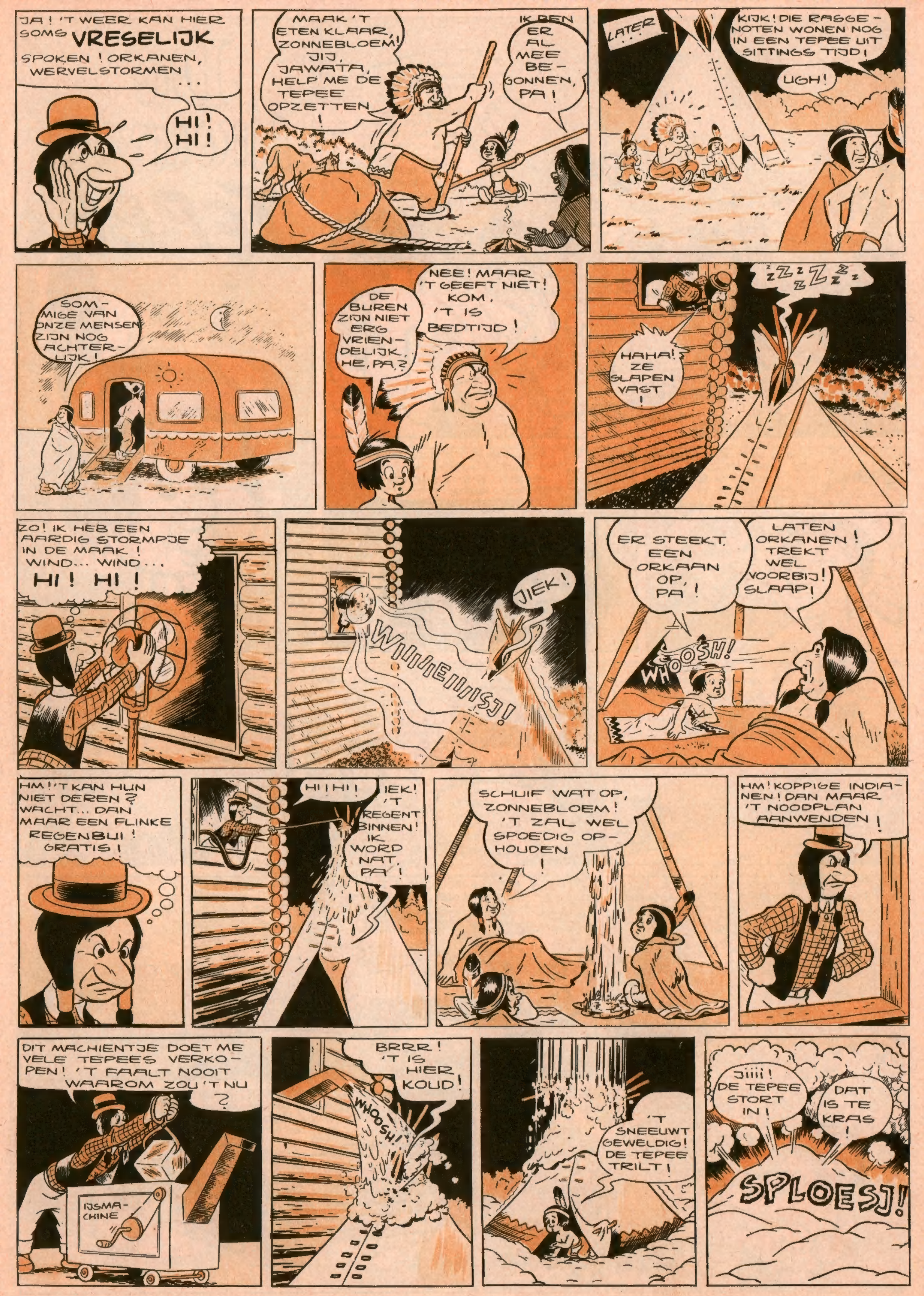

VOLGENDE DONDERDAG : **ONGEWENSTE GASTEN**

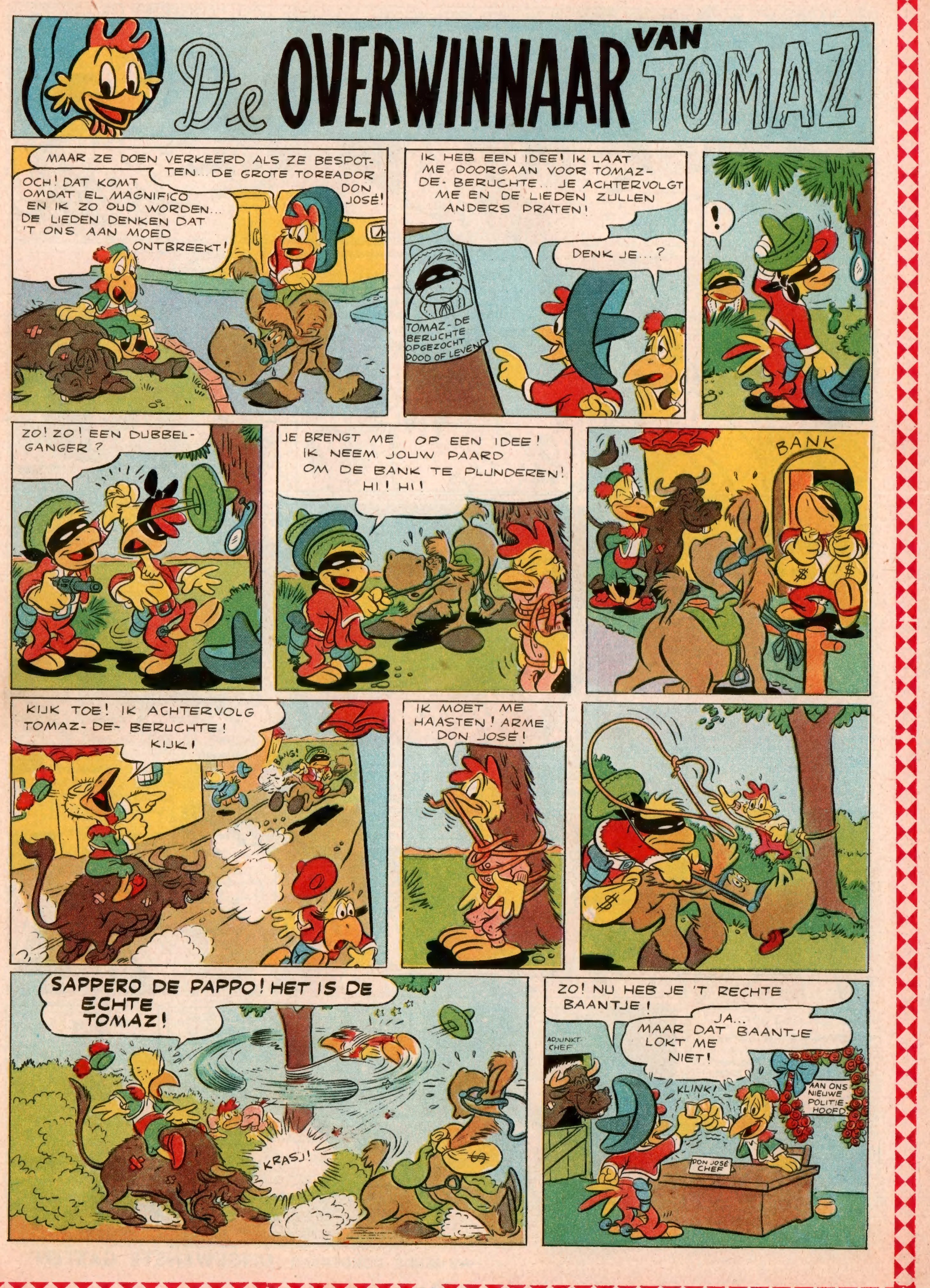

HET GILD DER MOPPENTAPPERS

TENTOONSTELLING

— Heb je gezien hoeveel mensen er blijven staan bij mijn schilderijen?

— Ja! Ze hangen nogal dicht bij de kachel.

(Liliane Bogaerts, Mechelen)

★

DE LIFTJONGEN

De kleine liftjongen bediende handig de zware lift.

— Vermoeit je dat niet, vriendje? vroeg een oude dame met een gevoelig hart.

— Jawel, Mevrouw.

— Wat vermoeit je het meest? Het opstijgen?

— Nee, Mevrouw!

— Het dalen dan?

— Nee, Mevrouw!

— Wat dan?

— Vervelende vragen, Mevrouw!

(Ferdinand Van Damme, Vilvoorde)

★

SCHERP GEZICHT

— Ziet ge die mug daar op de kerktoren?

— De mug zie ik, maar de kerktoren niet!

(Jeanne Ceulemans, B.S.D.)

★

— Mijnheer, wat hebt u een voornaam schrift.

— Geen wonder, want het is geschreven met een vulpen van 12.000 frank.

(Jeanne Ceulemans, B.S.D.)

MAGISCHE VIERKANTJES

De vier vierkantjes van 9 vakjes elk invullen volgens nastaande omschrijvingen. Opgelet : horizontaal en vertikaal met dezelfde woorden.

Vierkant I :
1. Niet slim. 2. - Wijfjeschaap. - 3. Gaffelvormige boomstam.

Vierkant II :
1. Oudste zoon van Noë. - 2. Meisjesnaam. - 3. Spaanse zilveren munt.

Vierkant III :
1. Jong schaap. - 2. Landmaat. - 3. Snijdend voorwerp.

Vierkant IV :
1. Lyrisch gedicht. - 2. Rivier in Rusland. - 3. Loot op een boom geënt.

(Oplossing elders op deze pagina)

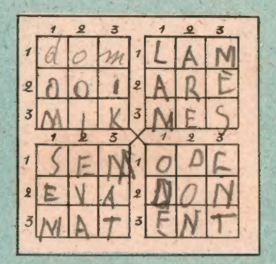

PROBLEEM MET LUCIFERS

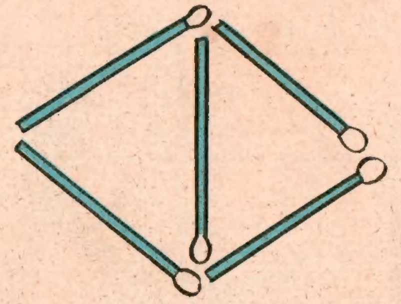

Neem 5 lucifers en leg daarmee bovenstaande figuur.

Opgave : Drie lucifers wegnemen en twee lucifers erbijleggen en toch dezelfde beginfiguur bekomen.

Oplossing in het volgend nummer.

(Ingezonden door Daisy Van Ostade, Borgerhout.)

WIE REKENT ER MEE ?

De puntjesstrepen in de onderstaande zinnen met een passend getal invullen.

Oplossing elders op deze pagina.

a) Ali-Baba en de . . . . rovers.
b) Klein Duimpje en zijn . . . . broertjes.
c) Mathusalem leefde . . . jaar.
d) Christus koos . . . apostelen.
e) . . . ambachten en . . . ongelukken.
f) Donald is er één uit de . . . .
g) In elk dozijn zijn er . . .
h) Het zijn . . . handen op 1 buikje.
i) Hij kan geen . . . tellen.
j) Die man doet het op zijn . . . gemakken.
k) In januari zijn er . . . dagen.
l) Er zijn . . . werelddelen.
m) Colombus ontdekte Amerika in . . .
n) Regen voor . . . uren blijft niet duren.
o) De Gulden Sporenslag had plaats in . . .

(Ingezonden door Daisy Van Ostade, (Borgerhout.)

●

OPLOSSING VAN N° 280

Magische vierkantjes.

IV. ODE - DON - ENT
III. LAM - ARE - MES
II. SEM - EVA - MAT
I. DOM - OOI - MIK

Wie rekent er mee?

n) 8; o) 1302.
g) 12; h) 2; i) 3; j) 1000; k) 31; l) 5; m) 1492.
a) 40; b) 7; c) 969; d) 12; e) 12 - 13; f) 1000;

PRETTIG

16-2 : H. JULIANA
17-2 : H. THEODOLUS
18-2 : H. SIMEON
19-2 : H. KOENRAAD
20-2 : H. SILVANUS
21-2 : H. ELEONORA
22-2 : H. MARGUERITA

NAAMFEEST!

RAADSELTJES

Onderstaande raadseltjes werden ingezonden door : Gunther FIEDLER (Mechelen), Albert en Frieda DE-WACHTER (Oostende).

1. Een laken dat ge niet vouwen kunt; geld dat ge niet tellen kunt; een appel die ge niet schillen en een ajuin die ge niet pellen kunt. Ra, ra, ra, wat is dat? — 2. Vader ging wandelen. Aan zijn linkerhand had hij kleine Kees. Wat had hij aan zijn rechterhand? — 3. Welke vogel is een mens?

ANTWOORDEN

1. Het hemelruim (lucht, sterren, zon en maan). — 2. Vier vingeren en een duim. — 3. De pechvogel.

Het Vignet van Mickey's Club

Lidmaatschap van de Club is KOSTELOOS. Men zendt naam, juiste adres en geboortedatum op een briefkaart in. Enkele dagen later wordt de lidmaatschapskaart gezonden met alle nodige inlichtingen. De lidkaart heeft een detacheerbaar plakluik voor 26 te sparen vignetten (hoekjes van pagina 20). Aan de leden wordt aldus de gelegenheid geboden om de zes maanden GRATIS een kunstgravure als beloning te ontvangen. Eretitels worden bij diploma om het jaar toegekend : SCHILDKNAAP, RIDDER en COMMANDEUR IN DE MICKEY-ORDE.

VANDAAG VERSCHIJNT OP PAGINA 20 HET NEGENTIENDE VIGNET VAN DE VIERDE SERIE.

MICKEY MAGAZINE **Het jeugdblad voor jongens en meisjes.**

Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 232, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5.- - 6 m. : fl. 9.75 - 1 jaar : fl. 19.-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	72,—	138,—	270,—
B. Kongo ...	75,—	145,—	283,—
Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.			

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN.
COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1956.

PFLIP PRIVÉ DETEKTIEF

KORTE INHOUD

Mickey en Eega hebben ontdekt dat Meneer Schaap, de filantroop, ook het leven van een internationaal gangster leidt. Door Schaap ter dood veroordeeld, slagen onze vrienden er echter in te ontsnappen. Mickey heeft zich als Schaap verkleed en wordt nu achterdochtig door diens huisknecht aangestaard.

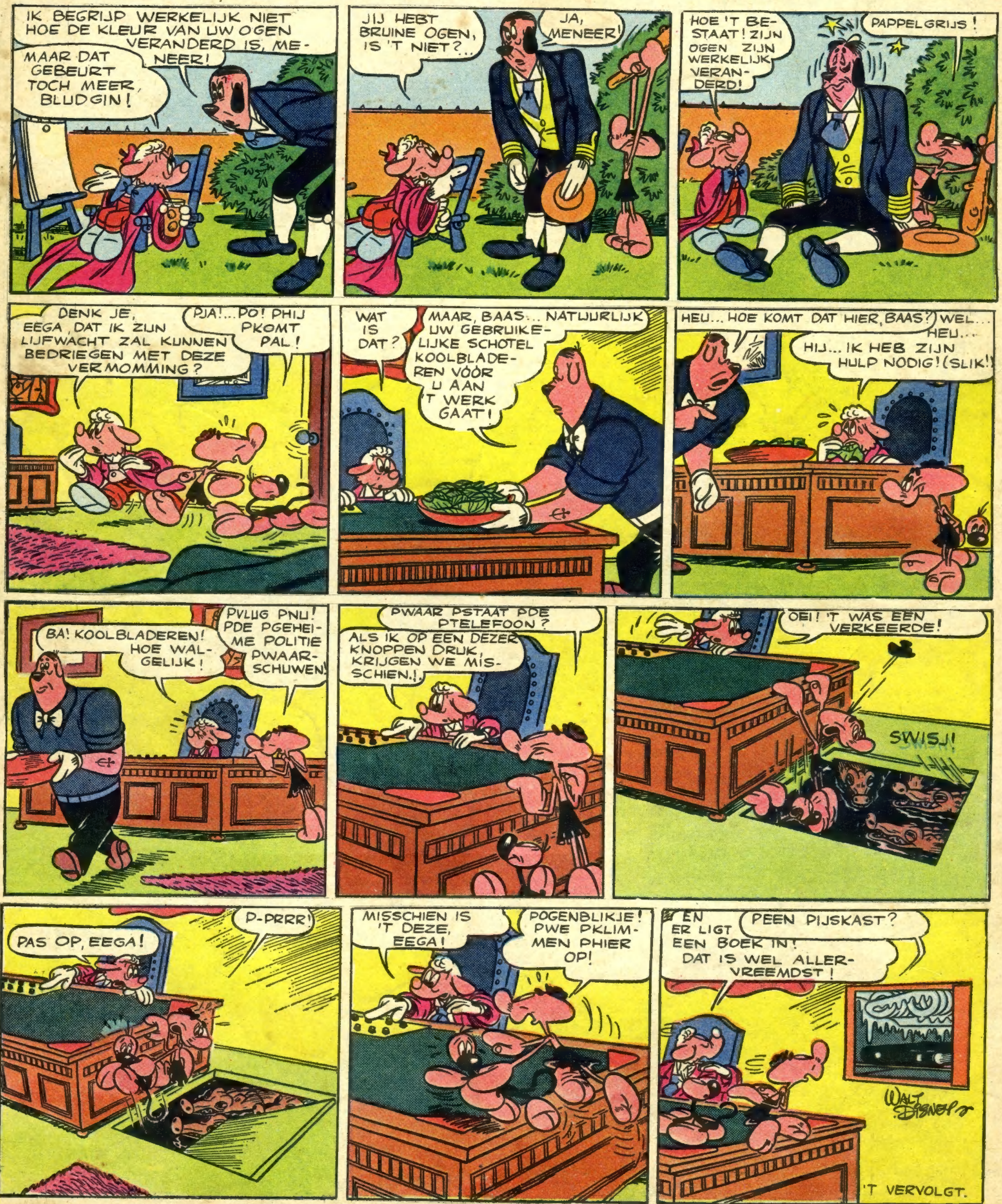

VOLGENDE WEEK: **DE SNELTREIN NAAR DE DOOD!**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.